

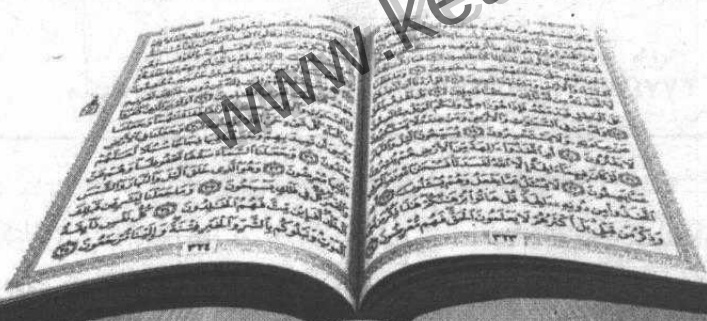
مؤلف و مدرس قرائت و تجوید علی حبیبی

صِحَّةُ الْقِرَاءَةِ

رُوحَانِی قِرْآنِ کَرِیْمُ

سطح ۲

www.ketab.ir

«قِرَائَت»، صحیح خوانی قرآن کریم است از نظر:

«روحوانی»، «تجوید» و «وقف وابتدا»

«روحوانی»: آشنایی با قواعد کتابت و علامت گذاری قرآن کریم

است که پیش نیاز آشنایی با قواعد تجوید و وقف وابتدا می باشد.

سرشناسه	:	حبیبی، علی، ۱۳۳۷ -
عنوان و نام پندآور	:	آموزش روخوانی قرآن کریم سطح دو / علی حبیبی.
مشخصات نشر	:	قم: روحانی، ۱۳۹۹.
مشخصات ظاهری	:	۸۰ ص.
شابک	:	978-964-5848-62-8
وضعیت فهرست نویسی	:	فیا
موضوع	:	قرآن -- تجوید -- راهنمای آموزشی
موضوع	:	Qur'an -- Recitation -- Study and teaching
موضوع	:	قرآن -- تجوید -- آزمون‌ها و تمرین‌ها
موضوع	:	قرآن -- قرائت -- راهنمای آموزشی
موضوع	:	Qur'an -- Readings -- Study and teaching
موضوع	:	Qur'an -- Recitation -- Examinations, questions, etc.
رده بندی کنگره	:	BP۷۴/۵
رده بندی دیویی	:	۲۹۷/۱۵۱۰۷۶
شماره کتابشناسی ملی	:	۷۳۳۴۵۳۷

مرکز پخش: قم، خیابان ارم، پلاک ۳۲۵، تلفن: ۳۷۷۴۱۷۲۱

آموزش روخوانی قرآن کریم سطح دو

عنوان کتاب:	آموزش روخوانی قرآن کریم سطح دو
پدیدآورنده:	علی حبیبی
ناشر:	انتشارات روحانی
سال و نوبت نشر:	اول/ ۱۴۰۰
قطع:	وزیری
تعداد صفحات:	۸۰ صفحه
تیراژ:	۱۰۰۰ جلد
شابک:	۹۷۸-۹۶۴-۵۸۴۸-۶۲-۸
قیمت:	۲۰۰۰۰ تومان

فهرست مطالب

پیش گفتار.....	۶
درس اول: الفبای زبان عرب و حروف مقطعه در قرآن کریم.....	۱۱
درس دوم: صداهای کوتاه «حرکات».....	۱۷
درس سوم: صداهای کشیده (حروف مدّی) «۱».....	۲۱
درس چهارم: صداهای کشیده (حروف مدّی) «۲».....	۲۵
درس پنجم: سکون.....	۲۹
درس ششم: تشدید.....	۳۳
درس هفتم: مدّ.....	۳۷
درس هشتم: تنوین.....	۴۱
درس نهم: حروف ناخوانا «۱».....	۴۵
درس دهم: حروف ناخوانا «۲».....	۵۱
درس یازدهم: حروف نانوشته.....	۵۷
درس دوازدهم: رفع التقاء ساکنین.....	۶۳
درس سیزدهم: وقف (۱).....	۶۷
درس چهاردهم: وقف (۲).....	۷۳

﴿فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ﴾^۱

«قرآن کریم»، کلام خداوند رحمان، سند نبوت و معجزه جاوید پیامبر گرامی اسلام، حضرت محمد بن عبدالله ﷺ است.

«قرآن کریم»، معیار والگو، محک درستی و نادرستی اندیشه و احکام و رفتارهاست. آنچه با قرآن، مخالف باشد بی اعتبار است و تطبیق و هماهنگی هر کلام و ذکر با وحی الهی، دلیل حجت و اعتبار آن است، از این رو خداوند متعال از همه خواسته‌اند: «هر قدر برای شما ممکن و آسان است به قرائت قرآن کریم بپردازید»، تا نسبت به معارف قرآن و اصول و فروع دین مبین اسلام آشنایی لازم را پیدا کنند. «قرآن کریم»، به دو صورت متواتر به دست ما رسیده است:

۱- «به صورت شنیداری»، «شنیدن همه قرآن از شخص پیامبر گرامی اسلام ﷺ و حفظ و نقل سینه به سینه مسلمانان از صدر اسلام تا کنون»؛

۲- «به صورت نوشتاری»، «کتابت همه قرآن کریم به دستور پیامبر گرامی اسلام ﷺ در زمان آن حضرت و ادامه آن توسط صحابه و مسلمانان تا به امروز».

وجود هزاران جلد قرآن مکتوب از صدر اسلام تا کنون در موزه‌های جهان و یکسان بودن آنها، بهترین دلیل بر عدم تحریف قرآن کریم به شمار می‌رود.

قرائت صحیح که از پشتوانه عموم مسلمانان از صدر اسلام تا کنون برخوردار است، همین قرائت مشهور در میان کشورهای اسلامی است که در صدر اسلام، توسط

۱. مُزْمَل ۲۰؛ «پس آنچه برای شما ممکن و آسان است از قرآن بخوانید».

ابوالاسود دؤنلی^۱ از شاگردان و اصحاب حضرت علی بن ابیطالب علیه السلام علامت گذاری گردیده است، و نسبت آن به «خفص»، به خاطر پیروی او از قرائت معمول و متداول بین عامه مسلمین می باشد که استادش «عاصم» به واسطه ابوعبدالرحمن سلمی از امیرمؤمنان حضرت علی علیه السلام نقل نموده است.^۲

براساس صحیححه زراره از امام محمد باقر علیه السلام: «قرآن یکی است (و به یک قرائت)، از جانب خداوند یگانه، نازل شده و لکن اختلاف (در قرائت) از جانب روایت کنندگان (قرائت قرآن) پدید آمده است».

عن أبي جعفر علیه السلام قال: «إِنَّ الْقُرْآنَ وَاحِدٌ نَزَلَ مِنْ عِنْدِ وَاحِدٍ وَلَكِنَّ الْإِخْتِلَافَ يَجِيءُ مِنْ قِبَلِ الرُّوَاةِ»^۳

ائمه اطهار علیهم السلام مردم را از قرائت های مختلف باز می داشتند و از آنها می خواستند تا براساس قرائتی که در میان مردم معمول و متداول است، پیروی کنند.

سالم بن سلمه می گوید: شخصی قرآن را بر حضرت صادق علیه السلام خواند و من شنیدم، قرائتی که بین مردم متداول نبوده است، امام صادق علیه السلام به ایشان فرمودند: «كَفَّ عَنْ هَذِهِ الْقِرَاءَةِ، اقْرَأْ كَمَا يَقْرَأُ النَّاسُ...»^۴؛ از این قرائت خودداری کن، قرآن را آنگونه بخوان که مردم می خوانند.

۱. ابوالاسود دؤنلی (ظالم بن عمرو) شاعری حاضر جواب، قاری قرآن، محدث و مدتی قاضی بصره بود. وی از بزرگان شیعه و از اصحاب خاص امیرمؤمنان حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام است و در جنگ صفین در رکاب آن حضرت شرکت داشت و از اصحاب امام حسن و حسین و علی بن الحسین علیهم السلام بود. ایشان در سال ۶۹ قمری در ۸۵ سالگی در بصره از دنیا رفت. وی کلیات علم نحو را از حضرت امام علی علیه السلام فرا گرفت و با راهنمایی حضرت به گسترش آن پرداخت و اولین، کسی بود که برای صحت قرائت قرآن کریم، به وسیله نقطه، قرآن را علامت گذاری کرد. (سید حسن صدر، تاسیس الشیعه للعلوم الاسلام، ص ۴۰، ۶۰، ۱۸۶، ۳۱۸).

۲. آموزش علوم قرآنی، ص ۹۸.

۳. اصول کافی، ج ۲، ص ۶۳۰ (کتاب فضل القرآن، باب النوادر، حدیث ۱۳).

۴. همان، ص ۶۳۳، حدیث ۲۳ (قرائت موجود که در جهان اسلام رواج دارد، قرائتی است که مورد قبول همه مسلمانان می باشد، هم قائلین به حجیت قرائت سبعة و هم منکرین حجیت قرائت سبعة، چرا که همه قبول دارند «قرائت موجود از قرائت هایی است که در زمان ائمه اطهار علیهم السلام و صدر اسلام معمول و متداول بوده است» و روایت «... اقْرَأْ كَمَا يَقْرَأُ النَّاسُ...» شامل این قرائت نیز می باشد. (مؤلف)